

Česká zemědělská univerzita v Praze

Provozně ekonomická fakulta

Katedra obchodu a financí

Bakalářská práce

**Vyhodnocení problematiky přechodu daňové evidence
na vedení účetnictví**

Simona Prošková

© 2018 ČZU v Praze

ČESKÁ ZEMĚDĚLSKÁ UNIVERZITA V PRAZE

Provozně ekonomická fakulta

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Simona Prošková

Provoz a ekonomika

Název práce

Vyhodnocení problematiky přechodu daňové evidence na vedení účetnictví

Název anglicky

Assessment of Transition from Tax Evidence to Accounting

Cíle práce

Cílem bakalářské práce je na základě charakteristiky systémů daňové evidence a účetnictví vyhodnocení kritických momentů přechodu z daňové evidence na vedení účetnictví a jejich dopadů na základ daně z příjmů. Budou analyzovány jednotlivé metodické kroky přechodu, posouzen daňový dopad a na základě modelového zpracování stanovena daňová optimalizace pro konkrétního podnikatele.

Metodika

Základem bakalářské práce bude rešeršní zpracování dostupné odborné literatury a příslušných zákonů z oblasti daňové evidence, podvojného účetnictví a obecného přechodu z daňové evidence na účetnictví. Bude charakterizován způsob evidence majetku a závazků v daňové evidenci a metody zachycování účetních hospodářských operací.

V praktické části bude provedena analýza informací ze získaných zdrojů daňové evidence vybraného soukromého podnikatele. Získané výsledky budou zpracovány na modelovém příkladu a vyhodnocen vliv na daňovou povinnost. Na základě komparace s obecnými údaji bude navržen konkrétní způsob přechodu z daňové evidence na účetnictví pro zvoleného podnikatele a jeho možná optimalizace.

Doporučený rozsah práce

30 – 40 stran

Klíčová slova

daňová evidence, účetnictví, účetní systémy, převodový můstek, inventarizace, daňový dopad

Doporučené zdroje informací

CARDOVÁ Z. Daňová evidence a účetnictví individ. podnikatele 2. vyd. Praha : Wolters Kluwer ČR, 2010.

ISBN 978-80-7357-502-1

DUŠEK J. Převod daňové evidence na vedení účetnictví. Praha : Grada Publishing, a.s., 2007. ISBN

978-80-2472-387-7

DUŠEK J., SEDLÁČEK J. Daňová evidence podnikatelů 2017, 17. vydání. Praha : Grada Publishing, a.s.,

2017. ISBN 978-80-271-0424-6

HRUŠKA, V. Účetní případy pro podnikatele 2016. Praha: GRADA Publishing, a.s., 2016. ISBN

978-80-247-5802-2

CHALUPA, R; KADLEC J. a PILÁTOVÁ, J. Abeceda účetnictví pro podnikatele 2016. 14. vyd. Olomouc: ANAG,

2016. ISBN 978-80-7554-001-0.

MARKOVÁ H. Daňové zákony 2017: Úplná znění platná k 1. 1. 2017. Praha : Grada Publishing, a.s., 2017.

ISBN 978-80-271-0451-2

PILÁTOVÁ J. Daňová evidence komplexní řešení problematiky daňové evidence pro OSVČ, 11. vydání.

Olomouc : ANAG, 2016. ISBN 978-80-7554-020-1

Předběžný termín obhajoby

2017/18 LS – PEF

Vedoucí práce

Ing. Jitka Šišková, Ph.D.

Garantující pracoviště

Katedra obchodu a financí

Elektronicky schváleno dne 5. 10. 2017

Ing. Helena Čermáková, Ph.D.

Vedoucí katedry

Elektronicky schváleno dne 1. 11. 2017

Ing. Martin Pelikán, Ph.D.

Děkan

V Praze dne 03. 03. 2018

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že svou bakalářskou práci "Vyhodnocení problematiky přechodu daňové evidence na vedení účetnictví" jsem vypracovala samostatně pod vedením vedoucího bakalářské práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu použitých zdrojů na konci práce. Jako autorka uvedené bakalářské práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušila autorská práva třetích osob.

V Praze dne 12. 3. 2018

Poděkování

Ráda bych touto cestou poděkovala vedoucí bakalářské práce Ing. Jitce Šiškové, Ph.D. za její odborné vedení, cenné rady a pomoc při psaní bakalářské práce.

Vyhodnocení problematiky přechodu daňové evidence na vedení účetnictví

Abstrakt

Podnikatelská činnost fyzických osob v České republice může být vedena pomocí daňové evidence, účetnictví či výdajovým paušálem.

V bakalářské práci je hodnocena problematika přechodu z daňové evidence na vedení účetnictví. V teoretické části je postupně rozebrána nejdříve daňová evidence a poté účetnictví s vymezením rozdílů mezi těmito dvěma systémy.

Praktická část se zabývá samotným přechodem na vybraném podnikateli. Jsou zde jednotlivé kroky přechodu s vyčísleným daňovým dopadem a navrženou optimalizací.

Klíčová slova: daňová evidence, účetnictví, převodový můstek, inventarizace, daň z příjmu, daňový dopad, daňová optimalizace

Assessment of Transition from Tax Evidence to Accounting

Abstract

Business activity of individuals in the Czech Republic can be conducted by tax record, accounting or percentage of income.

The bachelor thesis evaluates the issue of the transition from the tax records to the accounting. The theoretical part is gradually concentrated on tax record and then accounting with a defining differences between the two systems.

The practical part is based on data provided by the entrepreneur. The practical part concerned with the transition to the selected entrepreneur. There are individual steps of transition with a tax impact and proposed optimization.

Keywords: Tax Records, Accounting, Cross-over bridge, Inventorying, Income tax, Tax consequences, Tax optimization

Obsah

1. Úvod.....	11
2. Cíl práce a metodika	12
2.1 Cíl práce	12
2.2 Metodika	12
3. Teoretická východiska	13
3.1 Daňová evidence	13
3.1.1 Subjekty, kterých se vedení evidence týká	13
3.1.2 Předmět daňové evidence	13
3.1.3 Způsoby oceňování majetku a dluhů	14
3.1.4 Daňové doklady	14
3.1.5 Evidence příjmů a výdajů	15
3.1.6 Zapisování DPH v deníku příjmů a výdajů	15
3.1.7 Kniha pohledávek a závazků	16
3.1.8 Evidence dlouhodobého majetku.....	16
3.1.9 Evidence zásob	18
3.1.10 Uzavření daňové evidence	18
3.1.11 Výpočet základu daně	18
3.2 Podvojný účetnictví	19
3.2.1 Podstata, význam a funkce účetnictví.....	19
3.2.2 Právní úprava účetnictví	19
3.2.3 Osoby s povinností vést účetnictví	20
3.2.4 Zásady účetnictví	20
3.2.5 Dokumentace	21
3.2.6 Účetní knihy.....	23
3.2.7 Směrná účtová osnova a účtový rozvrh	23
3.2.8 Dlouhodobý majetek.....	24
3.2.9 Zúčtovací vztahy	26
3.2.10 Kapitálové účty	27
3.2.11 Náklady a výnosy.....	27
3.2.12 Hospodářský výsledek	28
3.2.13 Daň z příjmů	29
3.2.14 Účetní uzávěrka	29
3.2.15 Účetní závěrka	30
3.3 Přechod z daňové evidence na vedení účetnictví.....	32
3.3.1 Právní úprava přechodu	32
3.3.2 Důvody přechodu.....	32

4. Praktická část	33
4.1 Příjmy a výdaje.....	33
4.1.1 Výpočet základu daně	34
4.2 Přehled stavu majetku a závazků.....	35
4.2.1 Inventarizace peněžních prostředků v hotovosti	35
4.2.2 Inventarizace peněžních prostředků na běžném účtu.....	35
4.2.3 Inventarizace majetku	35
4.2.4 Pohledávky.....	36
4.3 Uzavření daňové evidence a sestavení převodového můstku	36
4.3.1 Účet individuálního podnikatele	37
4.4 Podklady pro zavedení účetnictví.....	37
4.4.1 Počáteční rozvaha	37
4.4.2 Otevření účetních knih	38
4.4.3 Výpočet daňového dopadu a možná optimalizace	39
4.5 Výdajový paušál	41
4.6 Možné chyby při přechodu z daňové evidence na účetnictví.....	42
4.7 Kontroly při přechodu z daňové evidence na účetnictví	42
5. Diskuse.....	44
6. Závěr.....	45
7. Seznam použitých zdrojů.....	46

Seznam tabulek

Tabulka 1 Příjmy.....	33
Tabulka 2 Výdaje	33
Tabulka 3 Výpočet daně z příjmů – fyzická osoba	34
Tabulka 4 Daňové odpisy	35
Tabulka 5 Drobný hmotný majetek	36
Tabulka 6 Převodový můstek.....	37
Tabulka 7 Počáteční rozvaha - aktiva	37
Tabulka 8 Počáteční rozvaha - pasiva.....	38
Tabulka 9 Otevření účetní knihy.....	39
Tabulka 10 Výpočet daně z příjmů - právnická osoba.....	40
Tabulka 11 Výdajový paušál.....	41

Seznam použitých zkratk

ZDP – Zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů.

ZoÚ – Zákon č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů.

1. Úvod

Každá osoba, která se rozhodne v České republice podnikat, musí evidovat své příjmy a výdaje. Podnikatel si k evidenci svých příjmů a výdajů může vybrat ze 3 forem. Mezi tyto formy spadá podvojně účetnictví, daňová evidence a jednoduché účetnictví. Jednoduché účetnictví, je forma účetnictví, kterou mohou využívat jen takové účetní jednotky, které svoji živnost nezaložili za účelem podnikání. Tato forma v práci rozebírána nebude, ale práce se bude věnovat zbylým dvěma formám.

Daňová evidence je forma účetnictví, která pracuje pouze s příjmy a výdaji. Nezná tedy pojmy náklady a výnosy s kterými pracuje podvojně účetnictví. Účetní jednotka, která se rozhodne pro zaznamenávání svých příjmů a výdajů pomocí daňové evidence, se pak také může rozhodnout, zda využije možnosti uplatňování výdajů pomocí procentuálního paušálu, nebo zda bude své výdaje uplatňovat v plné výši. Tato forma účetnictví je také výhodná v tom, že ve většině případů si ji podnikatelé dokáží spravovat sami a nepotřebují k tomu účetní. Může se ovšem stát, že podnikatel bude chtít dobrovolně či bude muset z různých důvodů přejít z daňové evidence na vedení podvojněho účetnictví.

Bakalářská práce se skládá ze dvou částí, teoretické, která se zabývá objasněním pojmů této problematiky a základního vymezení rozdílů mezi daňovou evidencí a vedením podvojněho účetnictví a praktické, kde na konkrétním podnikateli je proveden přechod z daňové evidence na účetnictví a zvoleno na základě výsledků doporučení.

2. Cíl práce a metodika

2.1 Cíl práce

Cílem bakalářské práce je na základě vymezení problematiky při přechodu z daňové evidence na vedení podvojného účetnictví, vyhodnocení dopadu pro konkrétního podnikatele. U tohoto podnikatele je modelově zpracován postup přechodu, vyčíslen daňový dopad a navržena jeho možná optimalizace při přechodu na vedení účetnictví.

2.2 Metodika

Základem pro bakalářskou práci bylo rešeršní zpracování dostupné odborné literatury a zákonů týkajících se této problematiky. Veškeré čerpané informace z odborné literatury a zákonů jsou uvedeny v seznamu použité literatury. Teoretická část obsahuje základní údaje o daňové evidenci, způsobu vedení, subjektů, kterých se vedení daňové evidence týká a dále informace o podvojném účetnictví.

V praktické části bylo využito informací z odborné literatury a také podkladů a informací od soukromého podnikatele pro vypracování správného metodického přechodu a vyčíslení daňového dopadu s možnou optimalizací a vyhodnocení zjištěných informací. Pomocí modelových příkladů byl proveden návrh přechodu z daňové evidence na podvojně účetnictví. Na základě získaných údajů byl sestaven konkrétní přechodový můstek pro vedení podvojného účetnictví a stanoveno daňové zatížení pro konkrétního podnikatele a byla zpracována varianta rozložení daňového zatížení.

Syntézou zpracovaných údajů byl přechod z daňové evidence na podvojně účetnictví vyhodnocen a stanoveny přiměřená doporučení.

3. Teoretická východiska

3.1 Daňová evidence

Daňová evidence vznikla v roce 2004 v návaznosti na to, že k 1. lednu 2004 bylo zrušeno jednoduché účetnictví, které je však v současné době již znovu obnoveno.

V daňové evidenci jsou vedeny záznamy potřebné pro zjištění základu daně z příjmů. Daňová evidence tedy sleduje hlavně příjmy a výdaje, a dále také sleduje stav a pohyb majetku či dluhy subjektu. Co má daňová evidence stejné s podvojným účetnictvím je to, že je založena na prvotních dokladech, na základě kterých, se pak dále zapisuje do knih.

Daňovou evidenci upravuje zákon č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů, ve znění pozdějších předpisů. (1) V rámci tohoto zákona je například také to, že podle § 7b Zákona o daních z příjmů, dále jen ZDP, je definován obsah evidence, ale nikoli forma. (2)

3.1.1 Subjekty, kterých se vedení evidence týká

Tato evidence slouží osobám, které nejsou účetními jednotkami podle zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví. (1)

Vedení daňové evidence se týká subjektů, které splňují podmínky podle § 7 ZDP, odst. 15. V tomto odstavci je uvedeno, že vést daňovou evidenci, musejí osoby, které nevedou podvojně účetnictví, ale mají příjmy ze svého podnikání, tyto příjmy ovšem nesmějí být příjmy ze závislé činnosti. Dále sem spadají také subjekty, které se rozhodly uplatňovat své výdaje procentem z příjmů. (3)

3.1.2 Předmět daňové evidence

Daňová evidence je po administrativní stránce mnohem méně náročná než účetnictví a celkově je mnohem jednodušší, už jen z toho důvodu, že je zákonem vymezený jen obsah, ale ne forma. K vedení daňové evidence není nutné investovat do účetních softwarů, ale lze vést evidenci například v Excelu. (1)

U daňové evidence je základem vést důkladně dokumentaci o příjmech a výdajích. Tato dokumentace se liší na základě druhu příjmů. (1)

Podnikatelé, kteří uplatňují své výdaje pomocí procenta z příjmů, musí vést záznamy o svých příjmech a evidenci o svých pohledávkách, které vznikly v rámci provozování činnosti. Ti, kteří mají příjmy z pronájmu, musí vést záznamy o příjmech a výdajích v časovém sledu a dále také evidenci hmotného majetku, který se může odepisovat. Fyzické osoby, které mají příjmy ze samostatné výdělečné činnosti a uplatňují výdaje na jejich dosažení, vedou daňovou evidenci, ke které patří dokumenty jako je peněžní deník či kniha závazků a pohledávek. (1)

3.1.3 Způsoby oceňování majetku a dluhů

V daňové evidenci je zaznamenáván majetek či případné dluhy. Každý pořízený či získaný majetek, musí být správně oceněn.

V daňové evidenci jsou k oceňování majetku používány tyto druhy cen:

- pořizovací cena (neboli cena pořízení, ke které se přičtou vedlejší náklady spojené s pořízením majetku),
- reprodukční pořizovací cena (hodnota majetku, za kterou by byl majetek pořízen v době vykazání v daňové evidenci),
- vlastní náklady (hodnota majetku, která se vypočte na základě kalkulace nákladů při výrobě daného výrobku),
- vstupní cena (hodnota majetku, která vstupuje do odepisování),
- zůstatková cena (cena, která se vypočte rozdílem ceny vstupní a následnými odpisy). (1)

3.1.4 Daňové doklady

Pomocí daňových dokladů jsou dokazovány vynaložené výdaje na dosažení příjmů z podnikání. U daňové evidence nejsou stanoveny žádné povinné náležitosti daňového dokladu. Průkaznost evidence se ověřuje tak, že zápisy jsou doloženy odpovídajícím dokladem a tento zápis také musí být v souladu se skutečným stavem majetku a dluhů.

Pro přehlednost by ale doklady měly obsahovat alespoň náležitosti v podobě:

- označení,
- peněžní částku,
- datum (vyhotovení a popřípadě uskutečnění transakce),

- podpis oprávněné osoby. (1)

3.1.5 Evidence příjmů a výdajů

Pro daňovou evidenci jsou údaje o příjmech a výdajích hlavní součástí. Pro přehlednost a kontrolu příjmů a výdajů je používán deník příjmů a výdajů, což je vhodná forma pro zápis těchto toků. Jeho podoba není předepsána, proto si ho každý podnikatel může přizpůsobit do své podoby. V praxi bývá často tato evidence nazývána jako peněžní deník. (4)

V průběhu roku jsou do deníku zapisovány příjmy a výdaje dvoustranným zápisem, kdy na jedné straně bude položka představovat příjem či výdaj a na straně druhé je sledováno, zda se příjem či výdaj zahrne do položky zahrnované do základu daně nebo nezahrnované do základu daně. Pro toto určení slouží ZDP, kde jsou v § 3 uvedeny příjmy které spadají pro předmět daně a ty, které nikoliv. U výdajů to lze najít v § 24 a § 25 ZDP. (5)

3.1.6 Zapisování DPH v deníku příjmů a výdajů

Stejně jako v účetnictví, tak i v daňové evidenci se rozlišuje plátce a neplátce DPH. V účetnictví je vytvořen pro DPH speciální účet, na který je účtováno, ale u evidence je DPH zapisováno spolu s příjmy a výdaji do peněžního deníku.

Pokud je podnikatel neplátce DPH a vede daňovou evidenci, pak se DPH stává součástí ceny a nemusí DPH v deníku příjmů a výdajů dále rozlišovat.

Pokud je podnikatel plátcem DPH, poté se zapisuje do deníku do správného sloupce příjem či výdaj a zvlášť do jiného sloupce hodnota DPH. Tato hodnota se zapisuje až v okamžiku platby, ale z hlediska evidence je pro DPH rozhodující datum uskutečnitelného zdanitelného plnění.

V praxi se z důvodu přehlednosti často v rámci DPH sestavuje kniha evidence DPH. Tato kniha je kompletním přehledem o DPH a základem pro stanovení daně z přidané hodnoty. (5)

3.1.7 Kniha pohledávek a závazků

Hlavní účel této knihy je, že podnikateli poskytuje přehled o stavu pohledávek a závazků. Podnikatel se může rozhodnout, zda bude vést jednu knihu, kde bude mít všechny odběratele nebo dodavatele, nebo může mít více knih. Žádný zákon totiž formu těchto knih nevymezuje. (1)

Knize pohledávek a závazků je také jinak nazýváno kniha vydaných a přijatých faktur a musí podnikateli poskytnou alespoň následující informace:

- oddělené sledování jednotlivých pohledávek a závazků, které jsou podložené doklady,
- označení dokladů,
- datum vzniku,
- částku a způsob úhrady,
- datum splatnosti.

Doklady, dle kterých se do knihy zapisuje, jsou především faktury, dále také výpisy z běžného účtu či pokladní doklady. (4)

3.1.8 Evidence dlouhodobého majetku

Dlouhodobým majetkem se rozumí majetek, který má životnost delší než 1 rok. Dalším kritériem je hodnota majetku. Hodnota majetku obvykle bývá stanovena na 40 000 Kč pro hmotný majetek a 60 000 Kč pro nehmotný majetek. Pokud je hodnota majetku nižší, je brán jako drobný hmotný nebo nehmotný majetek.

Je to majetek, který se postupně opotřebovává, z čehož je patrné, že nelze hodnotu majetku rovnou zahrnout do daňových výdajů, ale po částech pomocí odpisů.

Dlouhodobý majetek je dělen na:

- dlouhodobý nehmotný majetek (např. software, ocenitelná práva, goodwill),
- dlouhodobý hmotný majetek (např. pozemky, budovy, hmotné movité věci, pěstitelské celky trvalých porostů),
- dlouhodobý finanční majetek (např. cenné papíry, směnky s životností delší než 1 rok).

Dlouhodobý finanční majetek je skupina majetku, která se neodepisuje.

Evidence dlouhodobého majetku je upravena vyhláškou č. 500/2002 Sb., kterou se provádějí některá ustanovení zákona č. 563/1991 Sb., o účetnictví, ve znění pozdějších předpisů, ve které je vymezeno, že evidence by měla splňovat alespoň tyto údaje:

- název majetku a jeho číselné označení,
- ocenění,
- datum pořízení nebo uvedení do užívání,
- způsob daňových odpisů,
- jednotlivé částky odpisů,
- zřízené zástavní právo,
- datum a způsob vyřazení.

V praxi jsou nejčastěji tyto údaje zapisovány do tzv. „Karet dlouhodobého majetku“. Dále se pro větší přehlednost doplňuje ještě roční odpisová sazba, odpisová skupina, číslo dokladu majetku apod. (1)

3.1.8.1 Odpisování dlouhodobého majetku

Odpisování je prováděno pouze z daňového hlediska a představuje postupné zahrnování odpisů z hmotného majetku, do daňově uznatelných výdajů. Odpisy podnikatel může či nemusí v rámci ZDP uplatnit. (2)

Pro odepisování majetku jsou dva možné způsoby. Jedním ze způsobu je tzv. rovnoměrné odepisování, které je upraveno v § 31 ZDP. Tento způsob spočívá v tom, že podle typu majetku je přiřazena maximální možná roční odpisová sazba. V prvním roce je tato sazba vždy menší než v dalších letech odepisování.

Druhým způsobem jsou tzv. zrychlené odpisy, které jsou upraveny § 32 ZDP. Způsob počítání zrychlených odpisů je takový, že podle odpisové skupiny, do které patří odepisovaný majetek, se určí koeficienty pro odepisování a pomocí těchto koeficientů a vzorečků jsou poté počítány odpisy. V prvním roce se odpis vypočítá jako podíl vstupní ceny a koeficientu pro první rok. V dalších letech je to počítáno jako dvojnásobek ceny zůstatkové vydělené koeficientem pro další roky, kdy je od tohoto koeficientu poté odečten příslušný počet let, kdy už byl odpis proveden. (2)

3.1.9 Evidence zásob

Zásoby patří do oběžného majetku a na rozdíl od majetku dlouhodobého mají životnost kratší než 1 rok a spotřebovávají se.

Mezi zásoby je zařazen:

- materiál,
- nedokončená výroba, polotovary, výrobky,
- zboží,
- zvířata.

Tyto zásoby jsou v evidenci zapisovány podobně jako dlouhodobý majetek také na karty. Na těchto skladních kartách jsou zapisovány veškeré pohyby zásob a výsledný stav poté musí odpovídat stavu skutečnému. Tyto karty by měly obsahovat alespoň následující údaje:

- název majetku,
- datum pořízení,
- pořizovací cenu,
- datum a způsob vyřazení. (1)

3.1.10 Uzavření daňové evidence

K uzavření daňové evidence patří stejně jako i v účetnictví přepočtení a ověření skutečného stavu se stavy vedených v evidenci. V účetnictví je tento krok nazýván inventarizací, avšak daňová evidence tento pojem nezná. Po zjištění a porovnání stavů je výsledný stav zapsán a o rozdíly se upravuje základ daně.

U zásob a hmotného majetku je tento stav většinou zjišťován přepočtením, změřením nebo zvážením, ale u pohledávek a závazků je nutné se spolehnout pouze na doklady. V rámci kontroly mohou nastat dva stavy, manko či přebytek. V ZDP je manko definováno tak, že skutečný stav je nižší než stav v evidenci. Škoda je definována jako fyzické znehodnocení.

3.1.11 Výpočet základu daně

Úplným začátkem a základem pro výpočet základu daně je provedení rozdílu mezi daňovými příjmy a výdaji, které jsou vedené v deníku příjmů a výdajů. Tento rozdíl je pak dále upravován o nepeněžní operace, kterými jsou:

- roční odpisy dlouhodobého majetku,
- zůstatková cena vyřazeného dlouhodobého majetku,
- poměrná část nájemného z finančního leasingu,
- tvorba a čerpání zákonných rezerv,
- vzájemný zápočet pohledávek a závazků. (5)

Výpočet lze stanovit také pomocí paušálu, aneb procentem z příjmů. Mezní hranice příjmů, ze které jsou výsledné výdaje počítány je 2 000 000 Kč a procenta jsou:

- 80 % pro zemědělství, lesní a vodní hospodářství a řemeslné živnosti (omezeno částkou 800 000,- Kč),
- 60 % pro ostatní živnosti (omezeno částkou 600 000,- Kč),
- 40 % pro svobodná povolání a příjmy z autorských práv (omezeno částkou 400 000,- Kč),
- 30 % pro příjmy z pronájmu (omezeno částkou 300 000,- Kč). (6)

3.2 Podvojný účetnictví

3.2.1 Podstata, význam a funkce účetnictví

Předmětem účetnictví je podávat podnikateli informace o:

- stavu a pohybu aktiv a pasiv,
- nákladech a výnosech a pozdějším zjištění hospodářského výsledku.

Účetnictví je tedy písemné zaznamenávání hospodářských operací podniku v peněžních jednotkách a poskytuje následující funkce:

- 1) Poskytuje informace o průběhu hospodaření,
- 2) Je to důkazní prostředek při vedení sporů,
- 3) Poskytuje informace pro vedení a řízení podniku,
- 4) Zjišťuje informace pro daňové účely,
- 5) Kontrola stavu majetku a hospodaření. (5)

3.2.2 Právní úprava účetnictví

Základním zákonem, podle kterého je účetnictví spravováno je Zákon o účetnictví, dále ZoÚ. Normy, podle kterých je tento zákon dále upravován jsou vyhlášky

Ministerstva financí ČR, vyhláška č. 500/2002 Sb. a České účetní standardy pro podnikatele.

3.2.2.1 Zákon o účetnictví

Zákonem o účetnictví je vymezeno, že povinností je vést účetnictví průkazně, správně a úplně. Při splnění těchto podmínek bude účetnictví věrně zobrazovat skutečnost. Tento zákon také definuje osoby, které jsou povinny vést účetnictví, předmět a účetní období, pravidla pro oceňování, účetní knihy, směrnou účtovou osnovu, obsah a zveřejňování účetní závěrky. (5)

3.2.2.2 Vyhláška č. 500/2002 Sb.

Úkolem této vyhlášky je blíže specifikovat určité okruhy, které jsou v ZoÚ. V této vyhlášce jsou například stanovené metody přechodu z daňové evidence na účetnictví. (5)

3.2.2.3 České účetní standardy

Těchto standardů je celkem 23 a vymezují postupy účtování v různých oblastech účetnictví. (7)

3.2.3 Osoby s povinností vést účetnictví

Osoby, které jsou povinné vést podvojně účetnictví stanovuje ZoÚ:

- právnické osoby se sídlem na území České Republiky,
- fyzické osoby, které jsou zapsány v obchodním rejstříku,
- fyzické osoby, jejichž obrat přesáhl za jeden kalendářní rok částku 25 000 000,- Kč,
- fyzické osoby, které se rozhodnou dobrovolně pro vedení účetnictví. (5)

3.2.4 Zásady účetnictví

Účetní zásady napomáhají k tomu, aby byla splněna podmínka věrného a poctivého obrazu o majetku a závazcích.

Zásadami jsou:

- zásada bilanční kontinuity (konečné zůstatky aktiv a pasiv minulého období se shodují s počátečními zůstatky),

- zásada věcné a časové souvislosti (účtuje se pouze o těch případech, které patří do aktuálního účetního období),
- zásada stálosti účetních metod (dodržování metod, které si účetní jednotka zvolí a zapíše do vnitropodnikové směrnice),
- zásada věrného a poctivého zobrazení skutečnosti,
- zásada přednosti obsahu před formou (před zaúčtováním hospodářské operace zkoumáme podstatu této operace),
- zásada zákazu kompenzace (zakazuje vyrovnání u aktiv, pasiv, nákladů a výnosů). (5)

3.2.5 Dokumentace

Dokumentace je nezbytnou součástí celého účetnictví. Poskytuje informace o stavu a pohybu majetku, kapitálu, nákladech i výnosech. Upravuje ji ZoÚ, ve kterém je vymezeno, že obsah účetního záznamu, by měl být prokazatelný obsahem jiných průkazných účetních záznamů.

Mezi účetní dokumenty jsou zařazeny:

- účetní doklady,
- účetní knihy,
- účetní závěrky a výroční zprávy,
- vnitropodnikové směrnice,
- ostatní (např. výpis z obchodního rejstříku, zápis o inventarizacích aj.). (5)

Účetní doklady jsou základem celého zaúčtování, jelikož bez účetního dokladu se z hospodářské operace nestane účetní záznam.

Účetní doklad musí být pravdivý, úplný, přehledný a je zakázáno v něm přepisovat. Jediným způsobem opravy je přeškrtnutí čitelným způsobem a k danému datu provést opravu. Doklad může být ve formě písemné či technické. (7)

Rozdělení:

- a) podle místa vzniku:
 - vnější (externí) – doklady, které se vztahují k okolí podniku
 - vnitřní (interní) – doklady, které vznikly uvnitř podniku

b) podle počtu případů:

- jednotlivé – obsahují pouze jednu hospodářskou operaci
- sběrné – více dokladů, které ale obsahují stejnou hospodářskou operaci a mohou shromažďovat údaje maximálně za jeden měsíc

c) podle druhu:

- faktury (vystavené, přijaté),
- pokladní doklady (příjmové, výdajové),
- bankovní výpisy,
- interní doklady (příjemky, výdejky). (5)

3.2.5.1 Náležitosti účetních dokladů

Každý doklad je originál a má podle ZoÚ dané náležitosti. Každý doklad musí být řádně označen, musí v něm být popsán obsah účetního případu a označení jeho účastníků. Správný doklad obsahuje celkovou cenu, či množství a jednotkovou cenu, dále také datum vyhotovení a uskutečnění a podpis osoby, která je odpovědná za účetní případ a za zaúčtování. Jeli doklad zároveň také dokladem daňovým, je nutné, aby doklad obsahoval údaje jako obchodní jméno a DIČ, cenu bez daně, sazby daně, výši daně. (7)

3.2.5.2 Archivace účetních dokladů

Účetní doklady je nutno pečlivě archivovat do doby předepsané. Každý druh má jinak danou dobu archivace.

Doba archivace u účetních dokladů je dána ZoÚ a je následující:

- účetní závěrka s výroční zprávou – 10 let,
- mzdové listy – 10 let + 30 let údaje pro účely důchodového zabezpečení a nemocenského pojištění,
- účetní doklady, rozvrhy, knihy, odpisové plány, inventurní soupisy – 5 let,
- programová dokumentace pro vedení účetnictví prostředky výpočetní a jiné techniky – 5 let,
- seznamy znaků, symbolů, zkratk – po dobu, po kterou jsou uschovány písemnosti, které tyto zkratky obsahují. (7)

3.2.6 Účetní knihy

Účetní knihy jsou používány pro zapisování účetních záznamů. Za účetní knihy jsou považovány deník, hlavní kniha a knihy analytické evidence. Při zapisování do knih je nutné mít k dispozici doklad, na základě kterého, se zaúčtuje hospodářská operace do deníku a poté do hlavní knihy. Všechny tyto zápisy musí být napsány čitelně a musí být zaručena jejich trvanlivost. Účetní knihy mohou být vedeny formou pevných knih nebo také volných listů, ale z hlediska praxe se v současnosti vedou tyto knihy s pomocí účetního softwaru v počítači. (4)

3.2.6.1 Deník

Do deníku jsou zapisovány veškeré účetní záznamy v pořadí tak, jak vznikly. Může tedy sloužit i pro účely kontroly a spojuje doklady s hlavní knihou. (4)

3.2.6.2 Hlavní kniha

Hlavní kniha zahrnuje soubor veškerých syntetických účtů a měla by obsahovat minimálně údaje o:

- zůstatcích na účtech ke dni, kdy je otevírána hlavní kniha,
- obracech stran Má dáti a Dal,
- zůstatcích účtů, ke dni účetní uzávěrky. (5)

V hlavní knize jsou zapisovány účetní případy z věcného hlediska.

3.2.6.3 Knihy analytické evidence

Jsou knihy, které se liší v oblastech účetnictví a příklady těchto knih jsou např. inventární knihy, pokladní knihy apod. (5)

3.2.7 Směrná účtová osnova a účtový rozvrh

Směrná účtová osnova je základem pro tvoření syntetických a analytických účtů. Je to přehled účtových tříd a skupin. Platnou směrnou účtovou osnovou lze najít ve Vyhlášce Ministerstva financí č. 500/1992 Sb. Směrných účtových osnov je více druhů – např. pro podnikatele, pro banky, pojišťovny aj. (8)

Přehled účtových tříd:

0 – Dlouhodobý majetek

1 – Zásoby

- 2 – Krátkodobý finanční majetek + krátkodobé úvěry
- 3 – Zúčtovací vztahy
- 4 – Kapitálové účty + dlouhodobé závazky
- 5 – Náklady
- 6 – Výnosy
- 7 – Závěrkové a podrozvahové účty
- 8, 9 – Vnitropodnikové účetnictví (4)

Účtový rozvrh je pomůcka, která je pomůckou účetním při účtování hospodářských operací. Je to celkový seznam všech účtů a je přehledně rozdělen podle účtových tříd a skupin. Oproti směrné účtové osnově je rozdílem, že už obsahuje syntetické a analytické účty. Syntetický účet, je trojmístné číslo účtu, kde první číslo představuje třídu, druhé skupinu a třetí číslice je pořadí účtu.

Analytické účty mají oproti syntetickým ještě o tři čísla více a účetní jednotky je používají v případě, kdy potřebují u stejného účtu něco odlišit. Nejčastěji se s tím lze setkat např. u pokladny či běžného účtu, který lze mít rozdělený na českou a zahraniční měnu. Takový analytický účet by pak vypadal následovně: 221/001 pro českou měnu a 221/002 pro eura. (4)

3.2.8 Dlouhodobý majetek

Dlouhodobý majetek je zařazen do účtové třídy číslo 0. Je to aktivum účetní jednotky a je rozdělen následovně:

- dlouhodobý hmotný majetek (účtová skupina 02 a 03 – pozemky, stavby, hmotné movité věci, dospělá zvířata, pěstitelské celky aj.),
- dlouhodobý nehmotný majetek (účtová skupina 01 – software, ocenitelná práva, goodwill, nehmotné výsledky výzkumu aj.),
- dlouhodobý finanční majetek (účtová skupina 06 – majetkové podíly, cenné papíry, termínované vklady aj.).

Dlouhodobý majetek je vymezen životností delší než jeden rok a musí mít stanovenou hranici ceny ve vnitropodnikové směrnici, od které se dá považovat za dlouhodobý

majetek. V praxi tato cena většinou bývá stanovena u dlouhodobého hmotného majetku na 40 000 Kč, ale účetní jednotka si může stanovit i cenu vyšší, nikoliv nižší. Pokud dlouhodobý hmotný majetek nedosáhne této ceny, ale má životnost delší než 1 rok, tak poté je tento majetek nazýván jako drobný hmotný majetek a účtuje se do nákladů. U dlouhodobého nehmotného majetku se většinou stanovuje cena 60 000 Kč. Existují zde také výjimky, které jsou do dlouhodobého majetku zařazeny a nemusí se u nich sledovat výše ocenění a doba životnosti. Mezi tyto výjimky jsou zařazeny například pozemky, stavby. (5)

3.2.8.1 Oceňování dlouhodobého majetku

Stejně jako v daňové evidenci, tak i v podvojném účetnictví existují různé způsoby pro oceňování majetku.

Mezi tyto způsoby patří:

- pořizovací cena,
- vlastní náklady,
- reprodukční pořizovací cena.

Pořizovací cenou se nejčastěji oceňuje majetek, který je pořízen dodavatelským způsobem neboli koupí. Pořizovací cena je tvořena základní cenou za majetek a k tomu jsou přičteny vedlejší pořizovací náklady, kterými mohou být clo, pojištění, montáž, doprava aj.

Vlastními náklady je oceňován majetek, který je vyroben a pomocí kalkulace je tento výrobek oceněn. Do této ceny se tedy poté projeví přímé a nepřímé náklady související s výrobou.

Reprodukční pořizovací cena je používána v případech, když majetek např. někdo daruje. Tato cena je většinou stanovena na základě znaleckého posudku, a představuje hodnotu majetku, za kterou by byl pořízen v době, kdy se o něm účtuje. (5)

3.2.8.2 Odpisování dlouhodobého hmotného majetku

U dlouhodobého majetku je jednou z charakteristik jeho postupné opotřebovávání, které souvisí s odpisováním. Odpis je cena opotřebení majetku za účetní období.

Nasčítané odpisy jsou oprávky, které představují celkové opotřebení majetku. Opotřebení může být fyzické (vzniká při užívání majetku) či morální (technické zastarání).

Odpisy jsou rozlišovány na účetní a daňové. Účetní odpisy mají vypovídací hodnotu o tom, jaké je skutečné opotřebení majetku a jsou rozděleny na:

- odpisy časové – většinou jsou počítány na měsíce a je třeba zde odhadnout dobu použitelnosti.
- odpisy výkonové – u této metody se stanovuje odpisová základna například kilometry (u automobilu) nebo výrobní kapacitu (u stroje).

Daňové odpisy upravuje ZDP a tyto odpisy může účetní jednotka uplatnit jako daňově uznatelný náklad. U daňových odpisů se využívá v rámci ZDP přehled o odpisových skupinách, kam účetní jednotka musí svůj dlouhodobý majetek zařadit a od toho se poté odvíjí počet let odpisování a odpisové sazby. Daňové odpisy jsou také děleny obdobně jako účetní odpisy na dva typy a tj.:

- rovnoměrné odpisování,
- zrychlené odpisování. (5)

Tyto odpisy jsou stejné jako u daňové evidence.

3.2.9 Zúčtovací vztahy

Pro účtování o zúčtovacích vztazích je používána v účtovém rozvrhu 3. účtová třída, která je rozdělena dále do skupin. Do těchto skupin jsou zahrnovány pohledávky, závazky, zaměstnanci, daně a dotace, pohledávky a závazky ke společníkům, jiné pohledávky a závazky, přechodné účty a opravné položky. (7)

3.2.9.1 Pohledávky

Pohledávky ve 3. účtové třídě jsou jak krátkodobé, tak dlouhodobé a pod pohledávkou je možné si představit nárok na úhradu od dlužníka neboli odběratele. Podnikatel je tedy v tuto chvíli věřitel a zaniká mu pohledávka ve chvíli, kdy platbu obdrží. Nejčastěji používaným účtem z hlediska pohledávek je aktivní účet 311 – Odběratelé. (5)

3.2.9.2 Závazky

Závazky ve 3. účtové třídě jsou pouze krátkodobé, dlouhodobé se vyskytují ve 4. účtové třídě. Závazky jsou povinností účetní jednotky uhradit svůj dluh věřiteli.

Nejčastějším účtem pro závazky je pasivní účet 321- Dodavatelé, na který je účtováno obvykle na základě faktury a závazek zanikne ve chvíli, kdy podnikatel svému dodavateli uhradí dluh. (5)

3.2.10 Kapitálové účty

Kapitálové účty lze nalézt ve 4. účtové třídě a lze je definovat jako vlastní zdroje krytí majetku.

V účtové skupině 41 je například účet 411- základní kapitál, což je pasivní účet, který představuje veškeré vklady společníků podniku. Dále účty 412 a 413 což jsou kapitálové fondy a ty jsou tvořené vklady, které jsou nad rámec základního kapitálu.

Skupina 42 v sobě obsahuje účty pro fondy tvořené ze zisku a účty na které je převáděn nerozdělený zisk či ztráta z minulých let.

Ve skupině 43 je výsledek hospodaření ve schvalovacím řízení a ve skupině 46 a 47 lze nalézt dlouhodobé závazky, jako jsou například dlouhodobé úvěry, emitované dluhopisy apod. (5)

3.2.11 Náklady a výnosy

Náklady a výnosy jsou výsledkové účty v 5. a 6. účtové třídě. Náklad je finanční vyjádření spotřeby, která vstupuje do výrobního procesu. Výnosy jsou výkony účetní jednotky ve finančním vyjádření. Jsou to výstupy z výrobní činnosti. Náklady jsou účtovány pouze na straně MD, kromě určitých výjimek účtů, které jsou v účtové skupině 58. Výnosy jsou účtovány pouze na straně D. Často zaměňované pojmy s náklady a výnosy bývají výdaje a příjmy. Výdaj je záporný tok peněz a příjem je kladný tok peněz. (5)

Náklady se mohou rozdělovat z různých hledisek, prvním rozdělením může být podle struktury účetního hospodářského výsledku. Z tohoto hlediska jsou děleny náklady na provozní a finanční. Provozní náklady jsou náklady, které jsou vytvořeny při provozu podniku. Finanční náklady jsou vytvořeny u finančních operacích, např. účtování úroků. (7)

Dalším hlediskem je členění nákladů na daňově uznatelné a daňově neuznatelné. Daňově uznatelné náklady jsou náklady, které na konci účetního období snižují základ daně a jsou vymezeny v ZDP. Daňově neuznatelnými náklady je ovlivněn pouze účetní hospodářský výsledek a těmito náklady jsou například: náklady na reprezentaci, sociální náklady individuálního podnikatele, dary a úroky.

Posledním členěním nákladů je členění na přímé a nepřímé náklady. Přímé náklady jsou náklady, které lze stanovit přesně na kalkulační jednici, tj. km, ks, kg apod. Nepřímé náklady představují náklady, které není možné takto určit. Do těchto nákladů patří zejména spotřeba energie, nájemné či odpisy. (5)

Specifickou skupinou, která se vyskytuje u nákladů jsou účty, na kterých je účtováno na stranách MD i D, ačkoliv je to pro nákladové účty nezvyklé. Tato skupina je v účtovém rozvrhu pod číslem 58 a je nazývána změna stavu zásob vlastní činnosti a aktivace. Na tyto účty jsou účtovány přírůstky nebo úbytky zásob, majetku vytvořených vlastní činností nebo služby vytvořené vlastní činností (např. doprava materiálu). (7)

Výnosy jsou děleny obdobně jako náklady. Základní členění je na provozní a finanční, kdy opět provozní výnosy souvisí s provozem podniku a finanční s finančními operacemi.

3.2.12 Hospodářský výsledek

Hospodářský výsledek je zjišťován vždy na konci účetního období porovnáním nákladů a výnosů. Pro kladný hospodářský výsledek musí být výnosy větší než náklady, pak účetní jednotka dosahuje zisku. Pokud je tomu naopak a náklady převyšují výnosy, dostává se účetní jednotka do záporných hodnot a dosahuje ztráty.

Celý proces začíná tím, že se převedou zůstatky na nákladových a výnosových účtech na jeden závěrkový účet, který se nazývá Účet zisků a ztrát. Na tomto účtu je zjišťován hospodářský výsledek. Hospodářský výsledek je nutné zjišťovat v předepsané struktuře. Nejdříve je vypočten provozní výsledek hospodaření a poté finanční

výsledek hospodaření. Takto rozdělený výsledek hospodaření se dále promítá do výkazu zisku a ztráty.

Výsledek hospodaření je rozdělován na dva typy:

- hospodářský výsledek před zdaněním – tento výsledek není upraven o daň z příjmů,
- hospodářský výsledek po zdanění – rozdíl mezi výsledkem před zdaněním a daní z příjmů. (5)

3.2.13 Daň z příjmů

Aby hospodářský výsledek byl pravdivě zobrazen, je nutné od něj odečíst ještě daň z příjmů. Tato daň je vypočtena z výsledku hospodaření před zdaněním a obsahuje několik kroků pro výpočet.

Prvním krokem je, že k výsledku hospodaření jsou připočteny položky zvyšující základ daně, tj. daňově neuznatelné náklady. Poté jsou odečteny položky snižující základ daně, tj. výnosy zdaněné srážkou u zdroje a osvobozené od daně. Dále je přičten nebo odečten rozdíl mezi účetními a daňovými odpisy. Po těchto krocích je vypočten základ daně, který je ještě možné upravit o odčitatelné položky, kterými jsou ztráta z předchozího účetního období a dary, které jsou určeny v ZDP. Tento základ daně je zaokrouhlen na tisíce dolů a vynásoben 19% sazbou. Tato daň se poté nazývá daní splatnou a lze od ní ještě navíc odečíst slevy na dani (například, když účetní jednotka zaměstnává osoby se ZPS). (7)

3.2.14 Účetní uzávěrka

Účetní uzávěrka je další účetní povinností, kterou musí účetní jednotka sestavovat na konci účetního období. Účetní uzávěrka znamená uzavření aktivních a pasivních účtů tak, že na účtech jsou vypočteny konečné zůstatky a tyto konečné zůstatky jsou dále převedeny na závěrkový účet Konečný účet rozvažný. Také jsou uzavřeny účty nákladové a výnosové, které jsou převedeny na účet zisků a ztrát. Před samotnou účetní uzávěrkou je nutno provést přípravné práce.

Do přípravných prací patří provedení inventarizací a zaúčtování účetních operací, které ještě spadají do konkrétního účetního období. Inventarizací se rozumí porovnání skutečného stavu se stavem účetním. U tohoto porovnání mohou vycházet rozdíly, které se musí ještě v daném roce zaúčtovat. Rozdíly, které mohou vzniknout se nazývají přirozený úbytek, manko nebo přebytek.

Přirozený úbytek souvisí s normou, která musí být určena ve vnitropodnikové směrnici. Jedná se o stav, kdy účetní stav je vyšší než reálný a tento úbytek je účtován na nákladový účet Spotřeba materiálu či Prodané zboží, který je daňově uznatelný. Manko, které je vyšší, než norma ve vnitropodnikové směrnici je zaúčtováno na účet Manka a škody z provozní činnosti nebo na Manka a škody na finančním majetku a je daňově uznatelný pouze do výše náhrad. Přebytek je stav opačný, aneb když je skutečný stav vyšší, než je stav v účetnictví a tento jev je tedy účtován do výnosů na účty Ostatní provozní výnosy nebo na Ostatní finanční výnosy. (5)

U zásob jsou kontrolovány faktury s příjemkami u jednotlivých dodávek a pokud účetní jednotka používá u zásob způsob B, musí poté na konci účetního období zaúčtovat úpravu stavu zásob na skladě, z toho důvodu, že u způsobu B jsou veškeré přírůstky účtovány rovnou do spotřeby a výdeje v tomto případě nejsou účtovány. (5)

Dalšími pracemi jsou mimo jiných také kontrola časového rozlišení nákladů a výnosů, zaúčtování dohadných položek nebo také zaúčtování kurzových rozdílů, kdy hodnota majetku a závazků v cizí měně musí být přepočítána podle kurzu České národní banky platného k poslednímu dni účetního období. (5)

3.2.15 Účetní závěrka

Sestavením účetní závěrky se uzavírá celé účetní období. Před samotnou účetní závěrkou se v účetnictví musí provést etapy přípravných prací (inventarizace), účetní uzávěrka a až poté samotná účetní závěrka. Účetní závěrka znamená sestavení účetních výkazů. Do těchto výkazů patří:

- rozvaha,
- výkaz zisků a ztráty,
- příloha. (5)

Podstatou je vykázaní pravdivých stavů majetku, závazků, nákladů, výnosů a vlastního kapitálu k poslednímu dni účetního období.

Každý jednotlivý výkaz musí obsahovat tyto údaje o účetní jednotce:

- název účetní jednotky,
- místo podnikání,
- identifikační číslo,
- právní formu podniku,
- rozvahový den,
- okamžik sestavení účetní závěrky. (5)

Druhy účetní závěrky:

- řádná účetní závěrka – závěrka, která se sestavuje k poslednímu dni účetního období,
- mimořádná účetní závěrka – závěrka, která se sestavuje v mimořádných situacích, čímž může být např. likvidace podniku,
- mezitímní účetní závěrka – sestavuje se v průběhu účetního období a neuzavírají se u této závěrky účetní knihy. (5)

Velké účetní jednotky a střední účetní jednotky musejí mít účetní závěrku ověřenou auditorem. Malé účetní jednotky mají povinnost mít závěrku ověřenou auditorem, v případě, pokud jejich aktiva přesáhla 40 000 000 Kč, nebo jejich obrat byl více než 80 000 000 Kč, nebo průměrný stav zaměstnanců je vyšší než 50. (9)

Účetní závěrka může být ve zjednodušeném nebo plném rozsahu. Výkazy v plném rozsahu jsou sestavovány velkými účetními jednotkami a středními účetními jednotkami. Dále také ty, které musejí mít ověřenou závěrku auditorem. Ve zjednodušeném rozsahu je sestavována všemi ostatními účetními jednotkami. (9)

Rozvaha je první výkaz, který patří do účetní závěrky. Rozvaha zobrazuje stav aktiv a pasiv ve formě tabulky, kde jsou rozdělena aktiva a pasiva pomocí velkých písmen, římských číslic a arabských číslic. Rozvaha, která neobsahuje arabské číslice, je rozvaha ve zjednodušeném rozsahu a tuto rozvahu mohou sestavovat pouze účetní

jednotky, které nemají povinnost ověření závěrky auditorem. Aktiva i pasiva se musejí ve výsledku rovnat. (5)

Výkaz zisků a ztráty se také nazývá výsledovkou a je to přehled nákladů a výnosů uspořádaný do tabulky, která obsahuje mezisoučty a rozděluje tak náklady provozní a náklady finanční. (7)

Posledním výkazem je příloha, která má stanovený pouze obsah, nikoliv formu jako dva předcházející výkazy. Příloha obsahuje informace typu:

- obecné údaje o podniku (jméno podniku, sídlo, datum vzniku apod.),
- informace o používaných metodách a obecných účetních zásadách,
- doplňující informace k rozvaze a výkazu zisků a ztráty. (10)

3.3 Přejchod z daňové evidence na vedení účetnictví

3.3.1 Právní úprava přechodu

Při přechodu z daňové evidence na vedení účetnictví je nutné se řídit určitými zákony a vyhláškami. Z hlediska úpravy daně z příjmů, se jedná především o Přílohu č. 3 v ZDP. V příloze je vymezeno o co základ daně snižovat a o co zvyšovat. Dále také § 5 odstavec 9 v ZDP a § 23 odstavec 14 v ZDP.

Účetní vymezení tohoto přechodu je řešeno v § 61b Vyhlášky č. 500/2002 Sb.

3.3.2 Důvody přechodu

Přejchod může být dobrovolný nebo povinný. Z hlediska dobrovolného rozhodnutí, lze důvody rozdělit na interní, kterých se týká lepší vypovídací schopnost, přehlednost a průkaznost a na důvody externí, kdy v těchto důvodech hraje roli například banka.

Z hlediska povinného přechodu, jsou zde již vymezené povinnosti, které si musí každý živnostník hlídat. Účetní jednotkou se stává fyzická osoba, která je zapsána v obchodním rejstříku (ode dne zápisu), nebo je překročen stanovený obrat během kalendářního roku, který je stanoven na 25 000 000 Kč aj. Všechny tyto náležitosti jsou vypsány v kapitole 3.2.3. (2)

4. Praktická část

Následující část bakalářské práce je zaměřena na samotný přechod z daňové evidence na vedení podvojného účetnictví. Pro účely bakalářské práce byly poskytnuty podklady živnostníkem, který nechce být jmenován. Jeho činností je poskytování poradenství v oblasti informačních technologií. Podniká na základě živnostenského oprávnění od roku 2014, není plátce DPH a nemá žádné zaměstnance.

4.1 Příjmy a výdaje

Jak již bylo zmíněno, daňová evidence je zaměřována hlavně na příjmy a výdaje. V tabulce č. 1 a 2 jsou znázorněny příjmy a výdaje vybraného podnikatele.

Tabulka 1 Příjmy

Příjmy (v Kč)	
daňově uznatelné celkem	230 607,00 Kč
prodej služeb	230 547,60 Kč
úroky na běžném účtu	59,40 Kč
daňově neuznatelné celkem	5 000,00 Kč
vklad do podnikání	5 000,00 Kč

Zdroj: vlastní zpracování

Tabulka 2 Výdaje

Výdaje (v Kč)	
daňově uznatelné celkem	89 601,00
poplatky bance	649,00
platba pojistného	2 410,00
provozní režie	86 542,00
daňově neuznatelné celkem	26 889,00
výdaje na osobní spotřebu	18 600,00
reprezentace	299,00
nákup dlouhodobého majetku	2 990,00
ostatní	5 000,00

Zdroj: vlastní zpracování

Pro výpočet daně jsou důležité daňově uznatelné příjmy a výdaje. Z tabulky č. 1 lze vyčíst, že celkové daňové příjmy jsou 230 607,00 Kč a jsou tvořeny hlavně z prodeje služeb. Výdaje činí 89 601,00 Kč a největší položkou je provozní režie, sem lze zahrnout např. poplatky za energie, telefon, kancelářské potřeby, cestovné aj. Pro přehlednost jsou zahrnuty v tabulce č. 1 a 2 i daňově neuznatelné příjmy a výdaje, avšak pro výpočet daně nejsou tyto částky podstatné.

4.1.1 Výpočet základu daně

V tabulce č. 3 je přehled všech položek, které jsou nutné pro výpočet základu daně a samotný výsledek daně z příjmů.

Tabulka 3 Výpočet daně z příjmů – fyzická osoba

Výpočet daně z příjmů	
Příjmy daňově uznatelné celkem	230 607,00 Kč
Výdaje daňově uznatelné celkem	89 601,00 Kč
Dílčí základ daně	141 006,00 Kč
Kapitál	59,40 Kč
Základ daně celkem	141 065,40 Kč
Odpis	33 374,78 Kč
Základ daně (zaokrouhlený na celá sta Kč dolů)	107 600,00 Kč
Daň (15%)	16 140,00 Kč
Sleva na poplatníka	24 840,00 Kč
Daň z příjmů celkem	0

Zdroj: vlastní zpracování

Z tabulky č. 3 lze vyčíst, že samotný základ daně po zaokrouhlení vyšel 107 600,00 Kč, z této částky byla vypočtena daň v hodnotě 16 140,00 Kč, ale jelikož lze dle ZDP § 35ba uplatnit slevu na poplatníka, tak výsledek po odečtení této slevy je roven nulové celkové dani z příjmu.

4.2 Přehled stavu majetku a závazků

4.2.1 Inventarizace peněžních prostředků v hotovosti

Pro správnost a úplnost údajů v účetnictví je nutné při přechodu provést inventarizaci. Podnikatel si vedl peněžní deník v české měně na základě kterého, bylo zjištěno, že konečný stav je 7 648,00 Kč a souhlasí se stavem fyzickým. Konečný stav bude převeden na účet 211 – Pokladna.

4.2.2 Inventarizace peněžních prostředků na běžném účtu

Při inventarizaci běžného účtu bylo zjištěno pomocí výpisů z účtu a fyzické dokladové kontroly, že konečný stav je 116 416,00 Kč. V účetnictví bude tento stav převeden na účet 221 – Bankovní účty a z důvodu podnikání pouze v české měně, který podnikatel nemá v plánu do budoucna měnit, není nutné zavádět analytické členění.

4.2.3 Inventarizace majetku

Podnikatel ve svém majetku eviduje osobní automobil, který byl zakoupen v roce 2014 a tento automobil je odepisován lineárním způsobem. V účetnictví pro jednoduchost bude využito možnosti uplatňovat daňové odpisy ve stejné výši s účetními odpisy. V následující tabulce č. 4 jsou zachyceny výpočty odpisů, které budou v účetnictví evidovány na účtu 551 – Odpisy dlouhodobého nehmotného a hmotného majetku a souvztačně také na účtu 082 – Oprávky k hmotným movitým věcem a souborům movitých věcí.

Tabulka 4 Daňové odpisy

Rok	PC	%	Odpis	Oprávky	ZC
1.	149 999,00 Kč	11	16 499,89 Kč	16 499,89 Kč	133 499,10 Kč
2.	149 999,00 Kč	22,25	33 374,78 Kč	49 874,67 Kč	100 124,30 Kč
3.	149 999,00 Kč	22,25	33 374,78 Kč	83 249,45 Kč	66 749,56 Kč
4.	149 999,00 Kč	22,25	33 374,78 Kč	116 624,2 Kč	33 374,78 Kč
5.	149 999,00 Kč	22,25	33 374,78 Kč	149 999 Kč	0

Zdroj: vlastní zpracování

Podnikatel má ve svém vlastnictví také majetek, který bude zařazen v účetnictví mezi typ majetku, který bude definován jako drobný hmotný majetek na účtu 501 – Spotřeba materiálu. V tabulce č. 5 je soupis tohoto majetku.

Tabulka 5 Drobný hmotný majetek

Druh majetku	Kč
Notebook	34 899,00
Stolní PC	25 499,00
Mobilní telefon	21 349,00
Tiskárna	4 300,00
Tablet	2 990,00

Zdroj: vlastní zpracování

Celková hodnota dlouhodobého hmotného majetku činí 239 036,00 Kč.

4.2.4 Pohledávky

Pro zjištění stavu pohledávek bylo využito informací z knihy pohledávek. V knize byly evidovány 3 pohledávky, které mají splatnost až v následujícím roce a celková hodnota s DPH činí 54 689,00 Kč. Tento konečný stav bude v účetnictví převeden na účet 311 – Pohledávky a ovlivní základ daně tak, že se o tuto částku zvýší.

4.3 Uzavření daňové evidence a sestavení převodového můstku

V rámci daňové evidence byly provedeny veškeré kroky, které jsou potřebné při přechodu. Byla vyčíslena daň z příjmů a provedena inventarizace veškerého majetku a závazků. Hodnoty, které byly zjištěny se pomocí převodového můstku převedou na správné účty v účetnictví.

Tabulka 6 Převodový můstek

Položka	Účet	MD	D	Dopad na základ daně
Hmotné movité věci	022	149 000,00 Kč	x	Ne
Oprávký k hmotným movitým věcem a souboru movitých věcí	082	x	83 249,45 Kč	Ne
Pokladna	211	7 648,00 Kč	x	Ne
Bankovní účet	221	116 416,00 Kč	x	Ne
Odběratelé	311	54 689,00 Kč	x	Ano - zvýší základ daně
Celkem	x	327 753,00 Kč	83 249,45 Kč	x

Zdroj: vlastní zpracování

4.3.1 Účet individuálního podnikatele

Účet individuálního podnikatele je v přechodu z daňové evidence na účetnictví využíván z toho důvodu, aby se vyrovnaly v účetnictví rozdíly mezi aktivy a pasivy na počátečních účtech. Tento účet představuje osobní vklady a vlastní zdroje podnikatele.

Z tabulky č. 6 je zřejmé, že strana MD převyšuje nad stranou D. Tento rozdíl bude vyrovnán účtem 491 – Účet individuálního podnikatele s částkou 244 503,55 Kč na straně D.

4.4 Podklady pro zavedení účetnictví

4.4.1 Počáteční rozvaha

Tabulka 7 Počáteční rozvaha - aktiva

Položka	Brutto (v Kč)	Korekce (v Kč)	Netto (v Kč)
Aktiva celkem	327 753,00	83 249,45	244 503,55
Dlouhodobý majetek	149 000,00	83 249,45	65 750,55
Hmotné movité věci	149 000,00	83 249,45	65 750,55
Oběžná aktiva	178 753,00	0	178 753,00
Krátkodobé pohledávky	54 689,00	0	54 689,00

Odběratelé	54 689,00	0	54 689,00
Krátkodobý finanční majetek	124 064,00	0	124 064,00
Pokladna	7 648,00	0	7 648,00
Bankovní účet	116 416,00	0	116 416,00

Zdroj: vlastní zpracování

Tabulka 8 Počáteční rozvaha - pasiva

Položka	Celkem Kč
Pasiva celkem	244 503,55
Vlastní kapitál	244 503,55
Účet individuálního podnikatele	244 503,55

Zdroj: vlastní zpracování

V tabulkách č. 7 a 8 je zobrazena počáteční rozvaha aktiv a pasiv, která je tvořena vždy na začátku nového účetního období. V aktivech zde tvoří největší položku oběžná aktiva, do kterých patří mimo jiné odběratelé a peněžní prostředky. V pasivech se objevil pouze jediný účet – účet individuálního podnikatele z toho důvodu, že podnikatel splatil všechny závazky před uzavřením daňové evidence a nemá žádný bankovní úvěr. U aktiv je rozvaha rozdělena do tří sloupců Brutto, Korekce a Netto. Brutto hodnota představuje částku, kterou měl např. dlouhodobý majetek v době pořízení. Korekce je hodnota odpisů, ale patří jsem i hodnoty opravných položek, o kterou se upravuje hodnota brutto a netto je tedy již čistá hodnota, která vystihuje hodnotu majetku pro daný rok. Výsledné strany aktiv a pasiv jsou rovny částce 244 503,55 Kč.

4.4.2 Otevření účetních knih

Dalším krokem v účetnictví je otevření účetních knih. Na počáteční účty se převedou konečné stavy položek, které jsou zjištěny na konci roku při inventarizaci. V účetnictví je využíván účet 701 – Počáteční účet rozvažný. U aktiv je účtováno na stranu D a u pasiv na stranu MD.

Tabulka 9 Otevření účetní knihy

Název	MD	D	Částka
Hmotné movité věci	022	701	149 000,00
Odběratelé	311	701	54 689,00
Pokladna	211	701	7 648,00
Bankovní účet	221	701	116 416,00
Oprávký k hmotným movitým věcem a souborům movitých věcí	701	082	83 249,45
Účet individuálního podnikatele	701	491	244 503,55

Zdroj: vlastní zpracování

4.4.3 Výpočet daňového dopadu a možná optimalizace

Důležitým krokem, který se při přechodu z daňové evidence na vedení účetnictví nesmí opomenout je vyčíslení daňového dopadu. Tímto dopadem bude ovlivněna daň z příjmů právnické osoby, která bude vypočtena již v rámci účetnictví z nákladů a výnosů. Pro výpočet daně z příjmů při vedení účetnictví slouží následující postup:

Tabulka 10 Výpočet daně z příjmů - právnická osoba

Výnosy za zdaňovací období	
- Náklady za zdaňovací období	
= Účetní výsledek hospodaření →	Účetní výsledek hospodaření
	+ náklady daňově neuznatelné
	- výnosy nezahrnované do ZD
	+/- rozdíl mezi účetními a daňovými odpisy
	Základ daně
	- odčitatelné položky (§ 34 ZDP)
	Základ daně snížený o odčitatelné položky dle § 34 ZDP
	- dary (§ 20/8 ZDP)
	ZD snížený o odčitatelné položky (zaokrouhлено na tisíce dolů)
	× sazba daně (19 %)
	Daň z příjmů splatná
	- slevy na dani (dle § 35 ZDP)
	Daň z příjmů splatná po slevách

Zdroj: vlastní zpracování dle (5)

U konkrétního podnikatele vznikl případ, kdy by musel navýšit základ daně o 54 689,- Kč (viz. tabulka č. 6). Podnikatelé, kteří by zvažovali přechod z DE na vedení účetnictví, by se právě u nezaplacených pohledávek měli snažit o vymáhání a spotřebovat co nejvíce zásob, čímž je poté daňový dopad minimalizován.

Snížení daně se musí provést ihned v prvním roce o celkovou možnou částku, ale zvýšení daně, lze rozložit do devíti zdaňovacích období, které začíná již obdobím zahájení účetnictví. Podnikatel se ale může také rozhodnout pro jednorázové zahrnutí. Pokud by došlo k rozhodnutí, že částka 54 689,00 Kč bude rozdělena na devět období, pak už záleží na samotném podnikateli, jak hodnota bude rozdělena. Žádným zákonem není vymezeno procentuální ani jiné nařízení.

Při eventuálním rozdělení pohledávek do devíti let, by se každý rok navýšil základ daně o 6 076,55 Kč.

Položky, zařazené mezi zvyšující základ daně jsou:

- zásoby a ceniny,
- poskytnuté zálohy,
- pohledávky.

Položky snižující základ daně jsou:

- přijaté zálohy,
- závazky. (3)

Pokud podnikatel je zároveň i plátcem DPH, poté se pohledávky a závazky berou v hodnotě bez DPH a jedná se pouze o takové pohledávky a závazky, které by byly zdanitelným příjmem/výdajem.

4.5 Výdajový paušál

V kapitole 3.1.11 byl nastíněn také výpočet základu daně pomocí výdajového paušálu. Výdajový paušál je výhodný spíše pro takové podnikatele, jejichž hodnota výdajů, je nižší než hodnota, která je vypočtena pomocí procentuální sazby. Výdajový paušál je také administrativně méně náročný, nevede se daňová evidence, ale pouze evidence příjmů a pohledávek. Při přechodu z daňové evidence na výdajový paušál je nutné také dodanit zásoby, pohledávky, zálohy a závazky, stejně jako při přechodu na účetnictví.

Tabulka 11 Výdajový paušál

Výpočet výdajového paušálu	
Příjmy daňově uznatelné celkem	230 607,00 Kč
Výdaje – 60 %	138 364,20 Kč
Dílčí základ daně	92 242,80 Kč
Kapitál	59,40 Kč
Základ daně	92 302,20 Kč
Zvýšení základu daně	54 689,00 Kč
Celkový základ daně (zaokrouhlený)	146 900,00 Kč
Daň (15%)	22 035,00 Kč
Sleva na poplatníka	24 840,00 Kč
Daň z příjmů celkem	0

Zdroj: vlastní zpracování

Předmět podnikání spadá do živnosti koncesované, pro které je vymezeno 60 %. U konkrétního podnikatele vyšla nulová daň, z toho důvodu, že uplatňuje slevu na poplatníka, ale ze samotné vypočtené daně před slevami je patrné, že v tomto případě oproti daňové evidenci vyšla daň vyšší.

4.6 Možné chyby při přechodu z daňové evidence na účetnictví

Mezi nejčastější chyby při přechodu z daňové evidence na účetnictví jsou chyby vzniklé neznalostí podvojného účetnictví.

Chyba může nastat tak, že byl zvolen např. chybný účet, tato chyba se dá ale lehce opravit, jedná se o chybu metodickou.

Další chybou může být chybná hodnota na účtu, tyto chyby vzniknou např. když je převzat dlouhodobý majetek na účet 022 z daňové evidence se zůstatkovou cenou, nikoliv s cenou pořizovací. Tyto chyby jsou opět brány jako metodické a není jimi ovlivněn daňový dopad.

Chyby daňové jsou již závaznější a mohou ovlivnit poplatníka ve prospěch i neprospěch snížení či zvýšení daně. Vzniknou v případě, že se zdaní to, co se danit nemá nebo naopak.

A posledním typem chyb jsou chyby, které jsou spíše brány jako zkreslování hodnot převodu a mohou být páčány i záměrně.

Jedná se především o účtování u pohledávek, kdy je neplátce DPH a je účtováno i o DPH, nebo podnikatel je plátce DPH a je účtováno s hodnotou DPH. Dále také mohou být zkresleny inventurní stavy, zjištěné při přechodu. Vynechání neuhrazených pohledávek aj.

4.7 Kontroly při přechodu z daňové evidence na účetnictví

Kontroly jsou prováděny, aby byly zachovány zásady komplexnosti, účetní a daňové správnosti. Mezi tyto kontroly jsou začleněny:

- kontrola podvojnosti,
- kontrola návaznosti,
- kontrola úplnosti,
- kontrola převodového můstku,
- kontrola daňová,

- kontrola účetní. (3)

Kontrola podvojnosti počátečních stavů znamená, že se strany MD a D sobě rovnají. Kontrola návaznosti je typická tím, že jsou kontrolovány hodnoty výkazu o majetku a závazcích v posledním daňovém přiznání z toho důvodu, zda jsou totožné jako odpovídající zůstatky na účtech po převodu.

Kontrola úplnosti zachycuje, zda veškerý evidovaný a inventurou překontrolovaný majetek je evidován v účetnictví na správném účtu. Toto vymezuje také zákon o účetnictví, ve kterém je uvedeno, že cokoliv, co je předmětem podnikání, nesmí být mimo účetní evidenci.

Kontrola převodového můstku se orientuje na chyby, které mohou vzniknout při sestavení a přebírání hodnot z převodového můstku do účetnictví. Kontrolováno je především, zda již uvedené hodnoty v účetnictví jsou skutečně uvedené hodnoty z převodového můstku.

Kontrola daňová zkontroluje, zda se položky označily správně jako daňové nebo nedaňové.

Kontrola účetní zkontroluje, zda bylo u rozvahových účtů naplněno metodiky podvojného účetnictví.

5. Diskuse

Daňový dopad, který vyšel na 54 689,00 Kč může pro menšího podnikatele znamenat vysokou částku, která mu navýší daňový základ a zvedne tak celkovou vypočtenou daň. Z tohoto důvodu se také většina podnikatelů, která spravuje daňovou evidenci co nejdéle vyhýbá přechodu na účetnictví.

Pokud se ovšem podnikatel rozhodne daňové zatížení rozložit do devíti let, tak už to tak vysokou částku nepředstavuje a daň je zvýšena minimálně.

Co je důležité zmínit je také to, že pokud se jednou podnikatel rozhodne přejít na vedení podvojného účetnictví, musí toto účetnictví vést po dobu pěti účetních období. Rozhodl by se během této doby, že daňová evidence mu vyhovovala lépe, pak může přejít po pěti účetních obdobích zpět, ale při přechodu se bude opět vypočítávat daňový dopad. S přechodem na vedení účetnictví bude muset také investovat peněžní prostředky do nového účetnického softwaru či si najít firmu nebo osobu, která mu bude účetnictví zpracovávat.

Výhodou u vedení účetnictví je ovšem přehled o hospodaření. Při vedení účetnictví získá každý podnikatel lepší přehled o svých hospodářských operacích a mělo by přispět k lepšímu řízení a rozhodování.

Podnikateli bylo doporučeno zůstat u vedení daňové evidence, která mu přináší určitý přehled o jeho příjmech a výdajích a nezabere podnikateli tolik času s administrací a není tolik finančně náročná jako vedení podvojného účetnictví. Zároveň ale také nebylo doporučeno počítat daň z příjmů výdajovým paušálem, u kterého ztratí veškerý přehled o výdajích.

6. Závěr

Náplní bakalářské práce bylo vymezení problematiky přechodu z daňové evidence na vedení podvojného účetnictví a jeho vyhodnocení z pohledu daňového zatížení.

Na základě podkladů od soukromého podnikatele, který si nepřeje být jmenován, byl nastíněn přechod z daňové evidence na vedení účetnictví, pomocí sestavení převodového můstku, vypočtení daňového dopadu a doporučená možná optimalizace tohoto dopadu.

Nejnižší daňový dopad vychází pro daňovou evidenci a bylo doporučeno, aby v ní podnikatel i nadále pokračoval. Vedení účetnictví pro mikro a malé podnikatele je finančně a administrativně náročné. Dobrovolný přechod by byl doporučen pouze v případě, že by podnikatel musel vykazovat účetní výkazy, které žádají např. banky při žádostech o podnikatelskou půjčku.

Závěrem lze říci, že celý proces přechodu z daňové evidence na vedení podvojného účetnictví je po administrativní stránce náročný proces a pro většinu podnikatelů znamená navýšení daňové povinnosti. Obecně ovšem platí, že podvojně účetnictví je informační systém, který umožňuje lepší přehled o podnikatelských činnostech, a tudíž je vhodný hlavně pro střední a velké účetní jednotky.

7. Seznam použitých zdrojů

1. **DUŠEK, Jiří a Jaroslav, SEDLÁČEK.** *Daňová evidence podnikatelů 2017*, 17. vydání. Praha: Grada Publishing, a.s., 2017. ISBN 978-80-271-0424-6.
2. **PILÁTOVÁ, Jana.** *Daňová evidence: komplexní řešení problematiky daňové evidence pro OSVČ*, 11. vydání. Olomouc: ANAG, 2016. ISBN 978-80-7554-020-1.
3. **DUŠEK, Jiří.** *Převod daňové evidence na vedení účetnictví [podle právního stavu k 1.1.2008]* 6. aktualiz. vyd. Praha: Grada Publishing, a.s., 2008. ISBN 978-80-2472-387-7.
4. **ŠTOHL, Pavel.** *Učebnice účetnictví 2012: pro střední školy a veřejnost. 13., upr. vyd.* Znojmo: Ing. Pavel Štohl s.r.o., 2012. ISBN 978-80-87237-47-2.
5. **ŠTOHL, Pavel a Vladislav, KLIČKA.** *Maturitní okruhy z účetnictví 2014*, 7., upravené vydání. Znojmo: Ing. Pavel Štohl s.r.o., 2014. ISBN 978-80-87237-68-7.
6. **MARKOVÁ, Hana.** *Daňové zákony 2017: Úplná znění platná k 1. 1. 2017.* Praha: Grada Publishing, a.s., 2017. ISBN 978-80-271-0451-2.
7. **MRKOSOVÁ, Jitka.** *Účetnictví 2016: učebnice pro SŠ a VOŠ.* Brno: Edika, 2016. ISBN 978-80-266-0885-1.
8. **CARDOVÁ, Zdeňka.** *Daňová evidence a účetnictví individ. podnikatele 2. aktualiz. vyd.* Praha: Wolters Kluwer ČR, 2010. ISBN 978-80-7357-502-1.
9. **KADLEC, Michal.** www.portal.pohoda.cz. *portál.POHODA*. [Online] 9. květen 2016. [Citace: 18. červen 2017.] <https://portal.pohoda.cz/dane-ucetnictvi-mzdy/ucetnictvi/ucetni-zaverka-od-roku-2016/>.
10. **HRUŠKA, Vladimír.** *Účetní případy pro podnikatele 2016.* Praha: GRADA Publishing, 2016. ISBN 978-80-247-5802-2.